Arta între Creație și Dumnezeu (II)

On Septembrie 19, 2017

Exteriorul bun este cea mai bună recomandare a desăvârșirii lăuntrice.

Mă simțeam prins într-o spirală abruptă a destinului ce părea să-mi pericliteze visurile cele mai înalte. O spirală de stări ciudate care urcau și coborau într-un vârtej de influențe inevitabile și interminabile, părând fără ieșire, ca un zid nesfârșit ce închide orizontul, deoarece trăgeam mult prea tare de comanda dreapta/stânga a fericirii care se traduce, într-un anume fel, prin intensitatea efortului intelectual și fizic de a fi: *The Best of The Best.*

Curiozitatea, imaginația și actul de creație, o paletă plină de pasteluri și culori, condițiile unei separări de factorul numit "Toleranță la Risc", păreau să primească acea însușire de a străbate intuitiv realitățile nevăzute și făgăduințele lui Dumnezeu. Avându-și rostul ca proces de reașezare a priorităților pe alte principii, nebănuite încă de mintea omenească, ce prefigura o Nouă Ordine a Lumii.

Desenul care se află pe primul loc în mintea artistului, imaginea pe care numai un trend îndrăzneț îi poate redimensiona importanța, este inevitabil străbătut de fiorul unei înmărmuriri în fața unui colț de rai creat de natură. Opera de pictură este unitatea tonală dată faptului vizibil descris prin feluritele nuanțe ale unei realități prea puțin cunoscute, stranie, particulară, misterioasă ca nașterea și moartea, oferind spre analiză imaginea unei lumi invizibile.

La mijloc era o lucrare personalizată, o reacție instinctivă de apărare sufletească, un demers fundamental al gândirii și al câmpurilor ei deschizătoare de orizont cultural și spiritual, izvorâtă din valorile singulare ale matricei stilistice: reflecția, inspirația și contemplația asupra celor dumnezeiești, ce ajutau la conștientizarea Binelui și a Răului, a frumuseții și a distrugerii.

Numai credința nestrămutată în particularitatea unui câmp de forțe manifestate într-un cadru restrâns al tendințelor de expansiune a mesajului divin, venit cine știe de unde, îmi putea transmite gustul subtil al valorilor picturale. Numai o triplă acțiune în direcția închipuirilor firești, luând ca model al proporțiilor compoziției însăși trupului creației, iluzia existenței, alipirea la o realitate particulară total diferită de visul la care sperasem, mă putea scoate de sub incidența legilor plastice ale acestei lumi.

Leadership: Poți să asiguri o reprezentare a imaginii în care "umbra" primește calitatea de gradare a „coloritului" ?

Războinicul luminii, artistul cel mai folositor unei metafizici a artei, este construit dintr-o fibră specială, un fel de amestec între spirit și materie, instinct, rațiune și conștiință, toate încălzite la presiune constantă în numele dorinței nepieritoare de a călca pe urmele perfecțiunii în straturile profunde ale dimensiunii transpersonale care aprinde miraculos, ca o făclie în întuneric, flacăra duhului sfânt.

El ține în mână o armă redutabilă, *cuvântul* . În suflet ține o iubire nemărturisită și o durere surdă, *omenia* . În estetica lui de sorginte filosofică, combinatorie esoterică, se recunoaște capacitatea magică de a schimba înfățișarea lucrurilor și de a le apropia de Miracolul unei lumi care deși este văzută, rămâne totuși nevăzută. Dar sublimă, autentică și de invidiat.

Un artist excepțional poate să asigure o reprezentare a imaginii în care "umbra" primește calitatea de gradare a „coloritului", sugerând acea condiție obligatorie a separării sale de restul lumii, întregindu-se astfel în iubirea divină, menținându-se apropiat de tot ceea ce poartă amprenta personală în corelație cu gândurile pe care le are Dumnezeu cu privire la planul Său.

Liderul este un creator de conținut inspirațional. El se formează sub îndrumarea artei care include, în structura ei mai amplă, atât considerații de ordin estetic cât și considerații metafizice asupra naturii și revelării Divinității.

Te poți apropia de o putere fără frontiere dacă reușești să spui "da" oricărei provocări pe care o aduce clarobscurul, fuzionarea unor entități distincte și chiar antagonice: suflet-trup, om-natură, alb-negru, cu ansamblul revelației și credinței.

Iluminarea, arta guvernată de confirmările clare ale frumuseții și virtuții, este ușor de explicat, așa cum ai încerca să explici tratarea cromaticii, adică numai pe înțelesul unui artist care insistă să facă o diferență între culoarea fizică și culoarea imaginii picturale.

Aici, pe undeva, se încadrează tehnica de aplicare a culorii pure în tușe alăturate, sau cât de deschise sau șterse sunt acestea, având ca punct de reper celebra maximă a lui Baltasar Gracian: *"Exteriorul bun e cea mai bună recomandare a desăvârșirii lăuntrice."*

Arta între Creație și Dumnezeu corespunde conceptului spiritual aplicat în artă.

Cine își caută desăvârșirea în intimitatea operei de artă trebuie să primească acea chemare specifică pe care o dă Dumnezeu numai celor care știu să sugereze coloritul, forma și frumusețea naturală a lumii, acolo unde „umbra" face unghi cu realitatea spirituală nevăzută.

Source: https://neculaifantanaru.com/arta-intre-creatie-si-dumnezeu-II.html